

[Gunnar Fog-Petersen.]

svaret. Om der saa gennem en saadan Forhandling kan opnaas et positivt Resultat, vil de kommende Dage og Uger vise; i mit Parti skal der være Villighed til at gaa vidt for at naa et Resultat. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til videre Fremme her i Tinget.

Statsministeren (Stanning): Jeg forstaar paa de faldne Udtalelser, at det er Hensigten at underkaste denne Sag en nærmere Prøvelse i et Udvalg og altsaa søge Forhandlinger, der skulde kunne føre til et Resultat. Jeg kan ikke nægte, at jeg i og for sig er blevet overrasket over, at man vil det efter de Erklæringer, der senest i Gaar lød fra det ene store Parti i det andet høje Ting. Men det er jo muligt, at der kan aabne sig visse Veje, og jeg er i alt Fald overbevist om, at ingen fra mit Partis Side vil lægge sig hindrende i Vejen for at søge en Ordning tilvejebragt, selv om det skulde føre med sig, at Forhandlinger om Ændringer i den ene eller den anden Henseende maatte optages. Jeg skal altsaa af Hensyn til de senere Forhandlinger ikke ved denne Lejlighed fordybe mig særlig stærkt i de mange Betragtninger, der har været fremme.

Jeg er i alt væsentlig enig med det ærede 9de Medlem for 1ste Kreds (Ludvig Christensen) i den udmærkede Begrundelse, han gav for Nødvendigheden af dette Lovforslag, og i de Betragtninger, han fremsatte med Hensyn til Arbejdsløshedens Aarsager. Jeg er derfor ogsaa i meget enig med det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen), som fremhævede det fuldkommen rigtige Synspunkt, at det egentlig er urimeligt at kræve, at Arbejderne selv skal betale den Kriseunderstøttelse, som nu og da er nødvendig; thi de er ganske uden Indflydelse paa de Forhold, der fører dem ud i Kriser. Koncentrationer, Rationalisering, nye Maskiner, Kolonipolitik, økonomisk Politik, Krigspolitik o. s. v. er jo de sande Aarsager til den Tilstand, der hersker her i Landet og i den øvrige Verden, Tilstande, paa hvilke Arbejderklassen i det mindste ingen Indflydelse har haft.

Derfor kan jeg heller ikke erklære mig enig med det ærede 15de tingvalgte Medlem (Tvede), som sagde, at det virkelig var Regeringen, der var ansvarlig for den Situation, der nu forefindes med manglende Beskæftigelse. Det er i hvert Fald noget fuldkommen nyt at høre fra den Side, at Regeringen er ansvarlig i saa Henseende. Under den forrige Regering vilde man aldrig anerkende et saadant Ansvar, selv om vi ingen

Sinde krævede, at Regeringen skulde kunne afskaffe hele Arbejdsløsheden. Vi paaviste mange forskelligartede Foranstaltninger, som i forskellige Situationer kunde sættes i Værk og bidrage med 100 Mand her eller 200 Mand dør eller med andre Tal til at afhjælpe eller formindske Arbejdsløsheden og mildne Vilkaarene under Krisen. Men som allerede sagt af andre: Det er Daarskab at forlange, at man under de nuværende økonomiske Forhold i en Haandevending skulde kunne fjerne alle Følger af et forkasteligt økonomisk System. Det lader sig naturligvis ikke gøre, hverken under den nuværende Regering eller under andre Regeringer. Men der kan gøres mere eller mindre. Det er jo muligt, at det ærede 3die Medlem for 4de Kreds (Stensballe) virkelig har den Opfattelse, at der er gjort mindre nu end under den tidligere Regering i Retning af at skaffe Arbejde. Men i saa Fald anbefaler jeg det ærede Medlem nærmere at studere de faktiske Forhold; saa vil han med den Søgen efter Sandhed, han sluttede med, sikkert komme til Sandheds Erkendelse i denne Sag.

Vi har intet andet foretaget, sagde det ærede Medlem, end hvad andre ogsaa kunde have gjort. Nej, det er meget muligt; jeg indrømmer, at saadan rene Vidundere, som kan gøre noget, ingen andre kunde have gjort, er den nuværende Regering naturligvis ikke. Men faktisk er det, at meget af, hvad vi har gjort, vilde andre ikke have gjort. Spørgsmaalet om Anvendelse af Millioner til Fremskyndelse af Vejarbejder er jo f. Eks. ikke opstaaet enten som Følge af Venstres fortræffelige Politik eller af vor særlige Kløgt. Det er et Spørgsmaal, vi førte frem under den forrige Regering, og som man haanede os for den ene Gang efter den anden, naar man talte om disse Vejmillioner. Af mit Parti og af det andet Regeringsparti blev denne Sag ført frem under den forrige Regering, uden at den vilde foretage sig noget i Retning af at bringe de mange Tusinde ufaglærte i Beskæftigelse ved disse Arbejder.

Naar vi dernæst ser paa, hvilke Forslag vi fremsætter, og hvilke Foranstaltninger vi forsøger at gennemføre, saa skal jeg ikke nægte, at vi bestandig har det for Øje, at der ikke blot er Tale om at gennemføre Foranstaltninger, for hvilke der er Flertal i Folketinget, men at vi ogsaa maa have for Øje, at der kommer en Dag, da Sagen skal over i dette høje Ting, hvor vi ved, at der er fire Stemmer mere paa modsat Side end i det andet høje Ting. Derfor er det klart, at adskillige af de Forhandlinger,